

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШІНСЬКОГО»,
АНЬХОЙСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ФІНАНСІВ ТА ЕКОНОМІКИ
(ANHUI UNIVERSITY OF FINANCE AND ECONOMICS) (KHP);
КАЛІФОРНІЙСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ В ЛОС-АНЖЕЛЕСІ
(UNIVERSITY OF CALIFORNIA, LOS ANGELES) (USA);
АРІЄЛЬСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ (ARIEL UNIVERSITY CENTER OF SAMARIA) (ISRAEL)

**кафедра філософських і соціологічних студій та соціокультурних
практик**

МАТЕРІАЛИ

VIII Міжнародної наукової конференції
«МЕТОДОЛОГІЯ ТА ТЕХНОЛОГІЯ СУЧАСНОГО ФІЛОСОФСЬКОГО
ПІЗНАННЯ»

(Одеса, 21-22 травня 2026 року)

Одеса -2026

УДК: 1:403:316.6 (08)

DOI: <https://doi.org/10.24195/PhilosophicalKnowledge2026>

Методологія та технологія сучасного філософського пізнання. Матеріали VIII Міжнародної конференції студентів, молодих вчених та науковців (Одеса, 21-22 травня 2026 р.) 207 с.

Рецензенти:

Стовпець Олександр Васильович, доктор філософських наук, професор, професор кафедри соціальних і гуманітарних дисциплін Одеського національного морського університету.

Каменська Тетяна Григорівна, доктор соціологічних наук, професор, професор кафедри суспільних комунікацій та регіональних студій Одеського національного університету імені І. І. Мечнікова.

Збірник матеріалів VIII Міжнародної конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених «Методологія та технологія сучасного філософського пізнання» вміщує матеріали, які досліджують методологію сучасного пізнання; Голодомор – геноцид - Холокост: проблема пізнання моральних складових розвитку XXI століття; трансформаційні процеси в сучасному суспільстві; сучасні підходи до вивчення цінностей та ціннісних орієнтацій; філософсько-освітні парадигми сучасного суспільства; філософію штучного інтелекту. Рекомендовано для науковців, педагогів, докторантів, аспірантів, студентів.

Ухвалено до друку та розповсюдження мережею інтернет вченою радою Державного закладу «Південноукраїнський державний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (протокол № 15 від 25 червня 2026 р.)

6. European Commission. Tackling online disinformation: a European approach. 2018. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52018DC0236>
7. Vosoughi S., Roy D., Aral S. The spread of true and false news online. *Science*. 2018. URL: <https://www.science.org/doi/10.1126/science.aap9559>

Dobrolyubskaya Yuliya Andriivna, Doctor of Science in Philosophy, Full Professor, Professor of the Department of World History and Methods of its Teaching, South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushinsky, Odessa, Ukraine,

Hryhorchuk Olha Yuriivna, 4th year bachelor's degree part-time student program 014 Secondary education (History) South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushinsky, Odessa, Ukraine

A COMPARISON OF VIRTUAL AND TRADITIONAL MUSEUMS

It should be noted that virtual museums created by museums themselves on the Internet are in the minority, as the vast majority are created by museum organizations or private individuals. A virtual museum, in turn, is located on the Internet, consists of a collection of museum exhibits, and has its own unique structure. Each virtual museum independently determines the organizational structure that, in its view, seems most convenient and necessary for its operations. The very idea of creating a virtual museum is as simple as its technical implementation is complex.

By analogy with a specific physical museum, where the organizational culture is clearly defined, a virtual museum is a new reality that goes beyond the traditional concept of a physical museum [1, p. 14-15]. A virtual museum has only one limitation here – the museum's own thematic focus. Moreover, this limitation is more formal in nature than strictly fixed [2].

Another important difference between a virtual and a real museum is, of course, the very nature of visiting them. While visiting a real museum involves a certain amount of physical activity (traveling to the museum itself, moving between exhibition halls), a virtual museum allows visitors to explore the exhibition in the most comfortable conditions possible – for starters, without even leaving home. It is worth noting that to ensure this possibility, the availability of technical intermediaries, as well as access to the Internet, is essential. A virtual museum can be visited using a phone, tablet, or computer. Meanwhile, a visitor to a physical museum stands face-to-face with the exhibits, immersing themselves in a reality specially designed for them [2].

A virtual museum can operate continuously, without interrupting access to the exhibits for even a minute, including on holidays and weekends, day and night. It is possible to view and study the items in virtual exhibitions from anywhere in the world, and the number of visitors to a virtual museum is much larger and unlimited, unlike a real museum [3, p. 4-7].

Real and virtual museums interact with the Internet in different ways. For a physical museum with an established organizational culture, the Internet serves as a

special tool for presenting its activities, while for a virtual museum, the Internet is a concrete means of conducting its operations – a means of existence. Physical museums post reference information online about the museum's operations, an overview of its main sections, exhibition announcements, major events, news, and updates. In this case, the task of the museum's online presence is to spark the visitor's interest via the Internet in actually visiting the museum.

Virtual museums make the entire museum collection and the exhibition itself available online. In this case, the goal is to show visitors, right here and now, something they cannot see elsewhere, thereby sparking their interest.

Externally, the websites of a physical museum and a virtual museum differ. The website of a physical museum places greater emphasis on original design and visual appeal; that is, it is created in the style of an advertising guide or catalog. On a museum website, special attention is paid to the relevance of the content and the originality of the information, often at the expense of the design's originality. This is because the pages of virtual and real museums serve different purposes. A virtual museum is, in itself, a museum space where exhibitions take place – it is important to attract visitors and keep them on the page. A real museum, on the other hand, faces the task of enticing website visitors to visit the museum itself – specifically, the physical building where tangible objects – museum artifacts – are displayed.

The frequency with which information is updated on the websites of virtual and physical museums also differs: up-to-date information is posted more frequently on the website of a virtual museum than on that of a traditional one. This is because, to build a loyal audience, a virtual museum must continuously update its website by posting news, organizing forums, conferences, and so on.

In a virtual museum, the communicative function is one of the most important aspects in the modern era [3, p. 5]. In this case, a museum can be viewed as a «window to the world», since it is possible to freely visit any virtual museum on any topic, participate in conferences and roundtables, and leave one's impressions of what was seen in the guestbook.

A virtual museum has its own lifespan. For example, it can operate and evolve for many years, or it can be shut down instantly if there are network issues. This is precisely why such museums most often use open-source resources and set up «mirrors» to handle technical problems [3, p. 6].

Space is one of the main arguments in favor of the «new reality» of a virtual museum. This means that a virtual museum is free to choose its own structure and is not limited in its ability to develop it, and, if necessary, to expand the exhibition and open new exhibitions.

Multimedia capabilities – a virtual museum can combine and utilize various methods of presenting materials in its projects: audio, video, drawings, texts, photos, animation, and more, thereby creating the «new reality» of the virtual museum. Such a wide range of options also opens up new possibilities for engaging with the museum experience [4].

The purpose of a virtual museum is, in many ways, to help people who are cut off from museum activities for geographical or other reasons to develop a certain system of values independent of territorial factors and other constraints.

However, we must not forget that traditional museums have their own irreplaceable advantages [3, p. 4-7]. By physically being in a traditional museum, a visitor can personally see the exhibits, touch them, and view them from different angles and distances. In addition, traditional museums can offer interactive tours in which visitors can participate and ask questions. It is also important to note that virtual museums may be less accessible to some people who do not have internet access or lack sufficient computer literacy to use virtual interfaces.

Another important factor to consider is the cost of establishing and maintaining a museum. A traditional museum requires significantly higher expenses for the building, facility maintenance, exhibits, and staff than a virtual one. A virtual museum can be created at a lower cost, and its maintenance can be significantly cheaper thanks to the use of video and photography technologies, as well as the storage of exhibits in digital format. In addition, a virtual museum can house more exhibits than a traditional museum, as it is not limited by physical space for exhibits [4].

On the other hand, a traditional museum provides the opportunity for personal interaction with exhibits, allowing visitors to meet other people and share their impressions. Also, some exhibits may be more impressive in real life than in a virtual format; for example, this applies to large sculptures or architectural structures [4].

Thus, if we view virtual and traditional museums as complementary to one another, we can ensure broader and more diverse access to cultural heritage and ensure its more effective preservation and accessibility for future generations. Additionally, a virtual museum can offer visitors a more flexible schedule and the opportunity to interact with exhibits online. However, it is important to note that a virtual museum does not replace a full-fledged physical visit to a traditional museum, which can provide a more complete experience of interacting with exhibits and cultural heritage as a whole.

Therefore, it is still worth considering virtual and traditional museums as complementary to one another, rather than as competitors.

Bibliography

1. Вайдахер Ф. Загальна музеологія: посіб. / Перекл. з нім. В. Лозинський, О. Ланг, Х. Назаркевич. Львів : Літопис, 2005. 546 с.
2. Balbi B., Marasco A. Co-designing Cultural Heritage Experiences for All with Virtual Reality: a Scenario-Based Design approach. *Umanistica Digitale*. 2021. №5(11). P. 71-98. URL : <https://doi.org/10.6092/issn.2532-8816/13686>
3. Bowen J. The virtual museum. *Museum International*. 2000. P. 4-7.
4. Shu Y. Virtual Tours in Digital Museums: VR and AR Technologies in the Modern Cultural Space. *International Journal of Human-Computer Interaction*. 2026. №42(6). P. 4318-4334. URL : <https://doi.org/10.1080/10447318.2025.2537799>

Коба Олег, доктор технічних наук, професор кафедри управління судном, капітан далекого плавання, Дунайський інститут, Національного Університет «Одеська морська академія», м.Ізмаїл, Україна,

Тодоров В'ячеслав, кандидат географічних наук, доцент, кафедра управління підприємською та туристичною діяльністю, директор Центру регіонального розвитку Ізмаїльського державного гуманітарного університету, м. Ізмаїл, Україна

УКРАЇНЦІ – НАЙБІЛЬШИЙ НАРОД, ЯКИЙ ХОТІЛИ ЗНИЩИТИ У ХХ СТОЛІТТІ

Чіткого визначення немає. Слово функціонує у трьох площинах – юридичній, політичній та публіцистичній. На жаль, ним зловживають. Кажуть про "бюджетний геноцид", "пенсійний геноцид". Була реакція Українського інституту національної пам'яті з проханням не використовувати в публіцистичному сенсі слова "геноцид" або "Голодомор".

Термін запропонував польсько-американський правник єврейського походження Рафал Лемкін. Говорив, що геноцид – це фізичне винищення людей або створення умов, у яких вони вмирають. Не обов'язково нації. У поняття включав і етноцид. Це не завжди вбивство. А руйнування культури, національної та етнічної ідентичності. Люди залишаються живими, але відмовляються називати себе українцями чи курдами.

У Конвенції ООН про запобігання злочину геноциду та покарання за нього 1948-го зафіксували дещо інший зміст. Документ стосується знищення національних, етнічних, расових і релігійних груп.

Зміст поняття "геноцид" змінився на рубежі ХХ та ХХІ століть. Після того як були ухвалені судові рішення у справах про масові злочини в колишній Югославії та Руанді. Міжнародний трибунал 2 вересня 1998-го виніс вирок вчителю й політику Жанові Полю Акасу: винний в організації згвалтувань жінок племені тутсі в провінції Таба 1994 року. Суд визнав, що масові згвалтування слід вважати різновидом геноциду.

Німецький суд міста Дюссельдорф 26 вересня 1997 року засудив до довічного ув'язнення боснійського серба Ніколу Йоргіча. Протягом весни–осені 1992-го на території Боснії та Герцеговини він брав участь у вбивствах і масових депортаціях несербського населення. Вирок наголошує, що геноцидом є не лише масові вбивства, але й етнічні чистки. Тепер геноцидом називають і примусові депортації.

Визнання Голодомору геноцидом – утвердження історичної справедливості не тільки в національному, але й у світовому масштабі. Найбільшою політичною несправедливістю ХХ століття стала відмова великої частини еліт країн Заходу однаково трактувати злочинну ідеологію нацизму та комунізму.

<i>Dobrolyubska Y.A., Hryhorchuk O.Y.</i>	A COMPARISON OF VIRTUAL AND TRADITIONAL MUSEUMS	113
<i>Коба О., Тодоров В.</i>	УКРАЇНЦІ – НАЙБІЛЬШИЙ НАРОД, ЯКИЙ ХОТІЛИ ЗНИЩИТИ У ХХ СТОЛІТТІ	116
<i>Коваленко Є. М.</i>	ОСОБЛИВОСТІ ЕТИКИ КРОС-КУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ	121
<i>Кубаш О. М.</i>	ВЕКТОРИ УДОСКОНАЛЕННЯ ЛЮДИНИ У ХХІ СТОРІЧЧІ (ФІЛОСОФСЬКО-АНТРОПОЛОГІЧНИЙ ВИМІР	122
<i>Макіша І. С., Солдатенко О. І.</i>	БЛАГОДІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ У СОЦІОКУЛЬТУРНІЙ СФЕРІ ЯК ЧИННИК СТАЛОГО РОЗВИТКУ КУЛЬТУРНИХ ІНСТИТУЦІЙ	124
<i>Pronoza Inna</i>	THE ROLE OF CIVIC EDUCATION IN SHAPING DEMOCRATIC RESILIENCE IN CONTEMPORARY UKRAINIAN SOCIETY	127
<i>Pronoza Inna, Kosinova Olha</i>	VALUE TRANSFORMATIONS OF CITIZENS' POLITICAL CONSCIOUSNESS UNDER CONDITIONS OF INFORMATION CONFRONTATION	130
<i>Pronoza Inna, Hryshchenko Oleksii</i>	TRANSFORMATION OF UKRAINE'S INFORMATION SECURITY POLICY IN THE CONTEXT OF EUROPEAN INTEGRATION	133
<i>Семко Я. С.</i>	СУЧАСНИЙ ВПЛИВ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ ТА ТЕЛЕБАЧЕННЯ НА ФОРМУВАННЯ МЕДІА РЕАЛЬНОСТІ	135
<i>Усатюк І. М.</i>	УСПІШНИЙ ДОСВІД КРАЇН У ПІСЛЯВОЄННІЙ ВІДБУДОВІ, ЯК ПРИКЛАД ДЛЯ УКРАЇНИ	138
<i>Фомюк К. В., Атаманюк З. М.</i>	ПОНЯТТЯ ВЛАДИ ТА ШЛЯХИ ЇЇ ЗДІЙСНЕННЯ В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ	141

VIII Міжнародної наукової конференції студентів, молодих вчених та науковців

“МЕТОДОЛОГІЯ ТА ТЕХНОЛОГІЯ СУЧАСНОГО ФІЛОСОФСЬКОГО ПІЗНАННЯ”

(Одеса, 21-22 травня 2026 року)

Адреса редакції:

Україна, 65020, м. Одеса, вул. Старопортофранківська, 26, каб. 73 Тел.: (0482) 732-09-52